

VERBODEN VERLANGEN

Tesni Morgan

VERBODEN
VERLANGEN

the house of books

Oorspronkelijke titel

The ties that bind

Uitgave

Black Lace, Thames Wharf Studios, Londen

Copyright © 1999 by Tesni Morgan

Copyright voor het Nederlandse taalgebied © 2001 by The House of Books,
Vianen

Vertaling

Caatje van Oegstgeest

Omslagontwerp

www.veekstudio.nl, Nelleke van der Vaart

Omslagdia

Getty Images

All rights reserved.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 443 3773 0

D/2001/8899/63

NUGI 330

*Dit boek gaat over seksuele fantasieën.
Beoefen in het werkelijke leven altijd veilige seks.*

Hoofdstuk 1

‘Hallo. Jij moet Kim zijn,’ zei Satan, die in de deuropening stond. Zijn stem klonk verleidelijk, precies zoals ze zich altijd had voorgesteld dat de duivel zou klinken. Het geluid krulde zich als een heimelijke liefkozing rond haar oor.

‘Klopt,’ antwoordde ze, terwijl ze zich afvroeg waarom Jenny de bel niet had gehoord. In tegenstelling tot haar donkere, gefantaseerde duivel, had deze blauwe ogen en zag hij er bijna engelachtig uit, ondanks een paar hoorntjes die uit zijn geelbruine stekeltjeshaar omhoogstaken.

‘Poets of snoep?’ vroeg hij.

Deze vraag bracht haar altijd in verwarring. Wanneer kinderen, bedekt met lakens en een griezelig beschilderd gezicht, op haar stoep verschenen, wist ze nooit zeker wat ze moest antwoorden, en ging ze gewoonlijk haar portemonnee maar halen om wat kleingeld uit te delen.

‘Hangt ervan af wat je te bieden hebt,’ zei ze op haar hoede.

‘Alles wat je wilt,’ antwoordde hij, en stapte over de drempel. Iedereen was vermomd en gemaskerd. Rockmuziek blèrde uit de speakers die aan de balken waren opgehangen. Er waren zwarte ballonnen met afbeeldingen van heksen op bezemstelen, en rode, versierd met duiveltjes. De balken zelf waren met klimop gedecoreerd. Plastic spinnen en vleermuizen bungelden aan draden, en een levensecht skelet leunde over de gebeeldhouwde trapleuning, vanwaar hij naar de menigte beneden gluurde.

En nu was de meester gearriveerd om zich op Halloween bij zijn volgelingen te voegen.

Kim kende hem niet. Was hij een van Oliver's zakelijke medewerkers?

Ze keek om zich heen, maar haar echtgenoot was verdiept in

een gesprek met Flyte Reynald. Jaloezie sneed diep. Zoals altijd wanneer ze het bewijs voor ogen zag. Flyte zag er oogverblindend uit in een Koningin-van-de-Nacht-kostuum, en haar vurige krulhaar in een Hathor-kapsel. Ze liet heel wat boezem en been zien. Kim was zich er pijnlijk van bewust dat ze best wat meer werk van haar eigen kostuum had kunnen maken. Nu had ze zich ervan afgemaakt met het afgezaagde slachtoffer-van-Dracula-kostuum: witbatisten nachtjapon, spookachtig lijkengezicht met zwartomrande ogen, knalrood gemaakte tanden en lippen.

Oliver. Ze smolt al bij de gedachte aan hem, een nieuwe golf vocht doordrenkte haar slijpe. Onder het verkleeden voor de party hadden ze seks gehad. Samen gedoucht, de warmte van hun kamer, de intimiteit van het zachte bed, zijn handen, zijn mond. Zijn omhooggerichte pik; ze kende hem zo goed, iedere centimeter van de zachte huid, elke kloppende ader, de zijdeachtige top; alleen al door te voelen zou ze hem uit tientallen herkennen. Zoals alles wat Oliver deed, zo vrijde hij ook, met zwier en kunstenaarstalent.

Hij was dol op dit soort bijeenkomsten. Zij had er nooit van gehouden; ze was veel te verlegen. En nu werd ze onderzoekend bekeken door Satan, in een roodleren broek die zo strak zat dat zijn billen, de holten in zijn zijden en het indrukwekkende pakketje achter zijn rits allemaal duidelijk te onderscheiden waren.

‘Sta jij op de gastenlijst?’ vroeg ze stijfjes, vervallend in haar rol van vrouw-van-een-belangrijke-man.

‘Nee,’ antwoordde Satan, en zijn spottende glimlach weerspiegelde niet in zijn ogen. Zijn mond was prachtig gevormd. Ze moest er gewoon naar blijven kijken. Hoe zou het voelen wanneer ze met het puntje van haar tong over de sensuele onderlip streek, of wanneer die mond over haar intiemste plekjes zou dwalen?

‘Zou je me dan misschien willen vertellen wie je bent?’ vroeg ze, terwijl ze Oliver een seintje gaf, die met opgetrokken wenkbrauwen naar haar keek en vervolgens in haar richting kwam drentelen.

Het gesprek stokte, en in de plotselinge stilte zei Satan: ‘Ik ben je broer.’

Ze staaarde hem nietsziend aan. ‘Mijn wát?’

‘Je broer. Onwettig, en slechts voor de helft, maar ik geloof dat het beter is dan niets. We hadden dezelfde vader.’

Hij keek haar aan, en zijn glimlach vervaagde om plaats te maken voor een ernstige, doordringende blik. Er was iets in zijn ijsblauwe ogen dat ze niet kon peilen. Was het spot, afgunst, wel-lust, of een mengeling van alledrie?

‘Je maakt een grapje,’ zei ze, en hoopte ondertussen dat ze haar verstand niet zou verliezen. Haar broer? Ze voelde zich meteen schuldig. Ze had staan fantaseren dat ze hem kuste.

Hij haalde zijn brede schouders op, die schuilgingen onder een rood mouwloos jasje, dat zijn bruine gespierde armen bloot liet. ‘Het is waar. Ik ben Jack Loring.’ Zijn blik richtte zich op Oliver en hij stak zijn rechterhand uit. ‘En jij moet mijn zwager zijn.’

‘Het schijnt van wel,’ antwoordde Oliver, op twijfelende, licht ironische toon, terwijl hij hem een hand gaf.

In gedachten draaiden ze kringetjes om elkaar heen. Als ze katten waren geweest, dan zou hun staart nu tweemaal de normale omvang hebben gekregen. Kim vermoedde dat Oliver overwoog of hij de bewaking zou roepen en Jack aan hen overlaten. Heel discreet natuurlijk. Glen House bevatte te veel kostbaarheden om er een onbevoegde te laten rondbanjeren. Niet dat Jack eruitzag als een dief, maar ja, hoe zagen dieven er eigenlijk uit, vroeg ze zich af. Een kous over hun hoofd? Ploertendoeder in de hand?

‘Als het waar is, ben ik blij je te ontmoeten, Jack,’ zei ze, meer op haar gemak nu Oliver in de buurt was.

‘Het is waar,’ antwoordde Jack vriendelijk, en ging verder met haar aan een kritisch onderzoek te onderwerpen.

Aan de onderkant van haar ruggengraat ontstond langzaam een zekere warmte, die omhoogkroop en zich als een blos over haar gezicht en hals verspreidde. Het was verwarrend. Ze wilde een eind maken aan deze verontrustende ontmoeting, en weer gewoon Oliver Buckley’s veelbenijde vrouw zijn. Hij was zo aantrekkelijk en getalenteerd, zo’n goede partij, zoals andere mensen hem noemden. Zelf zag ze hem niet zo. Ze hield van hem. Ze had alles wat haar hartje begeerde. Hun tweejarig huwelijk was tot nu toe goddelijk geweest.

Rustig nou, zei ze tegen zichzelf. Wie probeer je nu te overtuigen? Verdraaid. Hier zit ik helemaal niet op te wachten, dacht ze vervolgens.

‘Wil je een bewijs dat ik werkelijk degene ben die ik beweert te zijn?’ zei Jack nonchalant. Hij viste een visitekaartje uit zijn achterzak. ‘Alsjeblieft.’

Oliver nam het aan en draaide het om en om tussen zijn slanke vingers. ‘Nu weet ik het weer,’ zei hij. ‘Loring, de architect. Namens Transglobe heb ik je ontwerpen aangenomen. Jij gaat toezicht houden op de bebouwing van hun nieuwe stuk grond aan Alermar Street. Neem me niet kwalijk. Wat onattent. Als ik had geweten dat je al in Londen was aangekomen, zou ik ervoor hebben gezorgd dat je werd uitgenodigd.’ Zijn ogen vernauwden zich tot spleetjes. ‘Ik had er geen idee van dat jij en Kim familie waren,’ voegde hij eraan toe.

‘Tot voor kort wist ik het ook niet. Mijn moeder heeft het me verteld nadat ze het overlijdensbericht van James Millard in *The Times* had gelezen.’ Hij grijnsde triest. ‘Het is een lang verhaal, Kim, en ik zal het je later vertellen. Als je daar ook bewijs van wilt zien, dan heb ik genoeg in mijn hotel.’

‘Ik zou het wel graag willen zien,’ zei Oliver. ‘Het lijkt me nogal belangrijk ook. Vind je niet? Een dergelijke bewering kan niet lichtvaardig worden opgevat. Maar zeg, wil je wat drinken?’

‘Een shandy, alsjeblieft. Ik moet nog rijden.’

‘Prima. En neem zelf iets te eten.’

Er gloeiden houtblokken in de monumentale open haarden, die zich aan weerskanten van de lange Victoriaans-gotische hal bevonden. Het was een kille avond, en de regen kletterde tegen de halfronde zijramen. De bar stond langs een kant, en Kim leunde tegen een marmeren pilaar, terwijl ze wachtte tot Oliver met de drankjes zou terugkomen.

‘Leuk, die dingen,’ zei Jack, en knikte naar de groteske, grijnzende pompoenen die een verduisterde hoek verlichtten. ‘Doet me aan Amerika denken. Halloween wordt daar groots gevierd.’

‘Ik heb de gezichten zelf gesneden, met een beetje hulp van Jenny. Zij is de huishoudster. Kom jij dan uit Amerika?’ vroeg ze, en dacht: hij heeft geen Amerikaans accent, eerder Britse openbare school, net als Oliver. Mijn broer. Is deze man mijn broer? Ze probeerde het te begrijpen, maar het lukte haar nog steeds niet echt.

‘Ik heb er een beetje gestudeerd: New York, San Francisco en LA. Maar ik ben in de West Country geboren. Bristol, om precies te zijn. Ben jij wel eens in de Verenigde Staten geweest?’

‘Nooit. Heb je veel gereisd?’

‘O, ja.’

‘Hoe oud ben je?’

‘Vijfentwintig jaar.’

‘Dus ik was twee jaar toen jij werd geboren. Ik heb altijd een broertje willen hebben.’

‘En nu heb je er een.’

Waarom blijft Oliver zo lang weg? dacht ze geprikkeld, zich bewust van het dunne materiaal van haar nachtjapon, waarvan het bovenlijfje nu twee scherpe punten vertoonde, gevormd door tepels die zo hard waren als hazelnoten. Ze wilde hier niet alleen staan met dit verontrustende wezen, familie of niet. Hij was te zelfverzekerd, te zelfingenomen. Ze wist niet zeker of ze hem aardig vond.

‘Zin in een sigaret?’ vroeg hij, en glimlachte haar vanaf een hoogte van een meter tachtig toe. Terwijl hij een pakje uit de binnenzak van zijn mouwloze jasje haalde, zag ze borsthaar op een stevige, zongebruinde huid, dat tussen de bretels krulde.

‘Ik probeer ermee te stoppen. Ik was aardig op weg, tot vanavond,’ zei ze. Tot ik jou zag, wilde ze eraan toevoegen.

‘Probeer het morgen opnieuw,’ adviseerde hij, met dat spottende toontje in zijn stem. Vlammetjes weerspiegelden in zijn pupillen toen hij haar sigaret aanstak. ‘We moeten elkaar leren kennen, Kim. Denk aan al die verloren jaren. Denk aan de Kerstmissen die we bij elkaar hadden kunnen zijn, en vreugdevuren en vuurwerk en avonden als deze.’

‘Ik heb het als enig kind aardig gered,’ antwoordde ze, waarbij ze probeerde zijn ogen te vermijden. Ze waren omlijnd met kohlpotlood, en onweerstaanbaar. Ze had make-up bij mannen altijd leuk gevonden. Had iets te maken met haar passie voor ballet. Een erotische wereld van atletische dansers die hun partner moeiteloos optilden, een fantasiewereld waar lichamen elegante bewegingen maakten, een wereld van sterke mannen en teeruitziende meisjes met stalen spieren.

‘Ik heb het ook gered,’ zei Jack. ‘Maar het zal beter zijn als we samen zijn. Ik heb het gevoel alsof we elkaar eerder hebben ontmoet. Heb jij dat ook? Het moet in het bloed zitten, het bloed van de oude Millard.’

Ze keek naar het vuurrode leer, de duivelshoorntjes, de blote armen, de van ijzerbeslag voorziene polsbanden, het blote middenrif en die slanke, ultrasexy heupen. Het was genoeg om een heilige tot zonden te verleiden.

‘Heb je hem gekend?’ hakkelde ze. Het was alsof er bij haar

voeten een peilloze afgrond gaapte. Ze inhaleerde als een gek, genietend van de stoot nicotine.

‘Ik heb hem nooit ontmoet. Ik was zijn zondige geheim. Loring is de naam van mijn moeder. Hij heeft me echter financieel ondersteund, tijdens kostschool en de universiteit. Zij is niet getrouwd. Ze gaf de voorkeur aan haar onafhankelijkheid. Ze bezit een hotel, en verdient geld aan de toeristenindustrie. Maar ik denk dat ze nog steeds hopeloos verliefd is op onze vader. Zou je haar willen ontmoeten?’

‘Ik weet het niet. Nog niet. Laat me hier maar eerst aan wennen.’

Kim had het koud tot op het bot. Het huis had centrale verwarming en de vuren laaiden hoog op in de schoorstenen, maar oude, trieste herinneringen beroerden haar: haar vader die een eigen leven zonder haar moeder en haar leidde. Hij was niet de rechtschapen, moreel hoogstaande man geweest die hij voorwendde te zijn. Al die tijd had hij er nog een vrouw en bovendien een zoon op na gehouden, zijn vrouw bedrogen en het voor zijn dochter verborgen gehouden.

Kim had van haar vader gehouden, maar deze onthulling gooi- de haar wereld ondersteboven. Ik ben blij dat ze dood is, dacht ze bitter. Ik maak mezelf wijs dat ik overal voor opensta, maar dit is te dichtbij. Goddank dat moeder het nooit heeft geweten. Of wist ze het wel? De verschrikkelijke gedachte kwam bij haar op dat ze het misschien had geweten, maar het stil had gehouden. En nu zal ik het haar nooit meer kunnen vragen, aan geen van beiden trouwens. Ze kunnen me vanuit het graf immers geen antwoorden geven.

‘Het is een schok voor je. Het spijt me. Ik had je moeten bel- len,’ zei Jack, en hij kwam iets dichterbij staan.

Niet doen, wilde ze schreeuwen. Blijf uit de buurt. Maar ze kon zijn lichaamswarmte door zijn kleren heen voelen.

Hij pakte de sigarettenpeuk uit haar hand en drukte hem uit. Daarna omvatte hij haar koude, bleke vingers met zijn grote gebruinde handen. ‘Ik had gehoopt dat je net zo enthousiast zou zijn als ik. We zouden elkaar trouw moeten blijven.’ Hij hief zijn hand naar haar krullerige haar. ‘Ondeugend. Precies goed voor de bruid van een vampier. Viv vertelde me dat mijn vader donker was. Jij hebt dit kennelijk van hem. Ik lijk op haar.’

‘Viv?’

‘Zo noem ik mijn moeder altijd. Iedereen doet het. Het is de afkorting van Vivien.’

‘Ja, dat weet ik.’

Vivien. De maîtresse van haar vader. Had hij tijdens een zakenreis bij haar in het hotel gelogeed? Was het toen gebeurd? En wat voor soort vrouw was ze?

‘Oliver is ook als vampier verkleed,’ stamelde ze, alsof zijn naam een talisman was tegen haar vaders geheime leven en de blonde vrouw met wie hij had geslapen, en het kind dat het resultaat was van deze verbintenis. ‘Maar niet van het soort Hammer House of Horror,’ ratelde ze verder. ‘Meer het Anne Rice-type, de elegante gentleman. Heel sexy.’

‘Dat ís hij, en jij ook,’ beaamde Jack, en hij hief haar handen naar zijn lippen.

Zijn mond raakte nauwelijks haar huid, maar de hitte van zijn adem leek verzegend. Haar tepels verhardden zich en haar maag balde samen. Ze was één bonk zenuwen en ongewilde opwinding. Ze beefde. Hij ging rechtop staan en veegde langzaam het nepbloed van haar lippen, waarbij hij met zijn duim de zachte contouren van haar mond volgde. Ze opende haar mond, haar tong flitste naar buiten; ze wilde zijn vingers likken en ze in de warme, vochtige holte trekken.

Hij maakte geen aanstalten iets anders te doen dan haar lippen te liefkozen, maar ze kon de verleiding niet weerstaan tegen hem aan te leunen. Haar borsten wreven tegen het soepele leer, en haar schaamstreek verhief zich naar de geprononceerde volheid tussen zijn benen. Ze had slechts een enkel glas wijn gedronken, toch voelde ze zich dronken, haar lichaam dwong haar tot een overhaaste actie, en ze worstelde om zichzelf in bedwang te houden. Geen enkele man had haar ooit dit gevoel gegeven, zelfs Oliver niet.

‘Wie is die knaap in het rood?’ vroeg Flyte, waarbij ze haar stevige borsten tegen Olivers schouder liet leunen terwijl ze naar een glas gin-tonic reikte.

‘Jack Loring,’ zei hij, en overhandigde haar het glas waarin ijsblokjes tinkelden. ‘Hij is uit de States gekomen om aan het Transglobe-project te werken. Volgens zeggen een briljant architect. Het vreemde is dat hij zegt dat hij de broer van Kim is, een van Jim Millards indiscreties. Zij had nog nooit van hem gehoord. Ik zal dit tot op de bodem gaan uitzoeken.’

‘Intrigerend,’ mompelde Flyte.

Ze merkte aan alles dat hij geagiteerd was. Aangezien ze al meer dan tien jaar zijn minnares en vriendin was, kende ze hem van haver tot gort. Het leven had een wrede grap met haar uitgehaald op de dag dat Kim naar een baan op Oliver's kantoor had gesolliciteerd. Ze had de baan niet gekregen, maar in plaats daarvan had ze hém gekregen.

‘Zij is het helemaal, Flyte,’ had hij gezegd. ‘Ik ga met haar trouwen.’

Flyte had stilletjes heel wat tranen geplengd. Later ontdekte ze dat ze Kim aardig vond. Ze was een serieuze jonge vrouw, en heel erg mooi. Haar grote donkere haarδος omringde een hartvormig gezicht, en met haar lichtgrijze, onschuldige ogen en haar slanke lichaam had ze een kwetsbare uitstraling waartoe Oliver zich aangetrokken had gevoeld.

Oliver was bijzonder intelligent, en hij was altijd omringd geweest door slimme mensen. Hij had zijn pik in heel wat zeer mooie vrouwen kunnen steken, maar hij had Kim gekozen. Flyte wist dat hij bazig was, maar nooit op een onaangename manier. Hij hield ervan zijn leven te regelen, en dat van degenen die er een rol in speelden. Soms berispte ze hem omdat hij Kim zo overheerste.

‘Ze is veel jonger dan jij. Wees voorzichtig dat je haar niet het gevoel geeft dat ze niets voorstelt,’ had ze gewaarschuwd.

‘Hoe bedoel je, niets voorstelt?’ Hij had zo heftig gereageerd dat ze onmiddellijk wist dat ze raak had geschoten. ‘Er is zoveel wat ik haar wil laten zien.’

‘Haar wil leren?’

‘Ach, nou ja, misschien wel,’ had hij toegegeven.

‘Ze is een vrouw, geen klein meisje.’

‘Ik weet het, maar ze heeft een nogal beschermd leven geleid.’

‘Ze heeft gestudeerd, een graad behaald, en vriendjes gehad.’

‘Ze is nooit in aanraking geweest met de zelfkant van het leven. Ze weet helemaal van niets.’

Vanavond voelde Flyte hetzelfde rauwe gevoel van verlies opnieuw. Het pasgekochte elegante, oude huis bij de rivier in Richmond paste perfect bij Oliver, net als zijn ouderwetse vampiervermomming. Hij had slechts één concessie gedaan om te laten zien dat hij niet bij de doden behoorde: een zwarte mantel, gevoerd met rood satijn, die zwierig rond zijn schouders hing.

Zijn middelbruine haar krulde over zijn boord, een slordige haarlok viel over zijn voorhoofd tot op de smalle wenkbrauwen boven zijn wolfachtige ogen.

Flyte vond het tenminste wolfachtige ogen. Amber met groene vlekjes, een beetje schuinstaand bij de hoekjes, waar ze door scherpe lijntjes werden gemarkeerd. Hij was lenig en behendig als een wolf, en zijn lichaam was mager, maar sterk. Zijn lust naar seks was ronduit zinnelijk. Als je wilde zeggen dat Flyte van een man hield, dan was het van Oliver Buckley.

Nu liep ze met hem naar Kim en de vreemdeling die beweerde haar broer te zijn. Flyte bekeek hem aandachtig met een geofend oog.

O ja, hij was absoluut een stuk, en hij wist het, dacht ze, terwijl ze hem een waarderende blik toewierp. Hard gezicht, harde ogen, hard lichaam. Jong, maar niet té jong. Ze trok zich nooit iets aan van leeftijdsverschillen. Ze had een stevige boezem en soepele heupen, en werkte er hard aan om dat zo te houden. Ze ging naar gezondheidscentra, volgde yogalessen, deed aan de lijn, nam veel beweging en hield elke centimeter en elk pondje in de gaten.

Ze ontmoette Jacks ogen toen ze werden voorgesteld, en zijn blik sprak boekdelen. Zijn blik flitste over haar borsten die strak verpakt zaten in een zilveren bustier, en ging lager naar het vage driehoekje van haar schaamheuvel dat zichtbaar was door haar zwarte chiffon rok. Hier was geen sprake van onschuld, dacht ze. Hij had zo het een en ander meegemaakt. Hij wist alles van de vrouwen, hoewel hij misschien niet echt van ze hield.

Er kroop een waarschuwend huivering langs Flytes ruggraat, gepaard aan een onmiddellijke dierlijke bekoring. Jack betekende moeilijkheden.

‘Zo, Mr. Loring, Oliver vertelt me net dat u Kims broer bent,’ begon ze, terwijl een formeel geklede ober de drankjes op een dienblad aanbood.

‘Dat klopt. En wil je me misschien Jack noemen?’ antwoordde hij.

Hij was beleefd en volkomen beheerst, maar Flyte bemerkte dat hij het niet prettig vond te worden ondervraagd. Ze weigerde hem de bal toe te spelen. ‘Ben je al eens eerder in Londen geweest?’

‘Alleen een paar korte bezoeken. Nu ga ik me hier een poosje

vestigen. Ik ben op huizenjacht. Ik hoopte dat Kim me zou willen helpen.'

'Vast wel. Ze moet,' zei Oliver, beleefd maar ongemeend. 'Wat voor soort huis zoek je?'

'Iets ongewoons en uitdagends. Een oude kerk misschien, of een pakhuis. Dat is weer eens iets anders.'

'Die worden voor astronomische bedragen verkocht, als je er al een kunt vinden,' bracht Oliver hem in herinnering, terwijl hij lusteloos tegen een pilaar leunde en van zijn drankje nipte. Uiterlijk was hij ontspannen, maar vanbinnen een opgewonden stalen veer.

Flyte zag dat Kim zenuwachtig was. Nou, zou je dat zelf niet zijn, dacht ze, als er een knappe jongeman uit het niets was opgedoken die verkondigde dat hij een nauwe verwant van je was?

Jack glimlachte veelbetekenend naar haar, alsof hij haar tartte iets te zeggen of te doen dat zijn verhaaltje zou bederven.

'Het is bijna middernacht, het heksenuur, wanneer water en brood rond het huis worden gezet voor spookachtige bezoekers, en spiegels worden afgedekt zodat de doden niet naar zichzelf hoeven te kijken,' zei Oliver theatraal. 'Maar we zijn nog niet in handen gevallen van de Man met de Zeis, dus laten we dansen.' Hij voerde Kim weg.

'Daar staan we dan,' zei Jack, die hen met zijn ogen volgde.

'Zo is het,' antwoordde Flyte droogjes. 'Nou, kom op. Laat eens zien wat je kunt, Jack.'

In de ontvangstruimte, nu balzaal, waren de kleden weggehaald en de vloer in de was gezet. Knipperlichten drongen door het duister heen en de menigte wiegde op het salsaritm. Hun kostuums waren griezelig, maar schitterend. Spoken, weerwolven, zombies en *nosferatu* waren gekoppeld aan heksen, geesten, toverkollen en duivels in een macabere dans.

'Ze vinden het geweldig, is het niet?' mompelde Jack, zijn adem kietelde in Flytes oor. 'Deze keurige middenklassers kunnen niet wachten het kwaad te omhelzen. Maar weten ze wel wat het werkelijk inhoudt?'

'Weet jij het,' kaatste ze terug, terwijl hij haar naar de wiegende, zwetende menigte leidde.

'Misschien,' antwoordde hij. 'Jij ook, geloof ik.'

'Niet het kwaad. Verdorvenheid, misschien. Zoals sommigen het wellicht noemen.'

‘De oningewijden, bedoel je.’

Ze gaf geen antwoord, liet zich niet meeslepen. Deze man had de macht je de geheimen van je ziel te ontfutselen, en ze was niet van plan hem enige macht over haarzelf te geven.

Hij hield haar dicht tegen zich aan, en ze voelde zijn pik, als een vlezige vinger, hard tegen haar dij drukken. Aanvankelijk rustte zijn hand tegen haar middel, gleed toen lager en duwde haar rok in haar bilnaad, tastte langs haar G-string en de zwelling van haar billen. Een vingertop ging nog verder, gleed in de strakke plooï van haar anus.

Hij rook naar dure aftershave, mannelijke seksualiteit en de wilde geur van leer. Hij voelde goed. Sterk en viriel. Hij was in de bloei van zijn leven, en Flyte ook. Ze speculeerde over het aantal orgasmes dat ze hem zou kunnen afdwingen. Meer dan hij, schatte ze. Als hij tenminste goed was.

Jack was opwindend, een nieuwe hengst in de stal. Ze vond het leuk te denken dat zij de eerste zou zijn om hem te neuken.

Haar tepels piepten boven het laag uitgesneden bovenstukje uit, lichtbruine rondjes bekroond met rechtopstaande roze piekjes. Onder het dansen wreven deze gevoelige punten tegen zijn met leer bedekte borst. Ze voelde zijn hete lichaam en een lul die iedere seconde groter werd. Flyte glimlachte toen ze zijn lengte taxeerde.

Hij boog zijn hoofd en knibbelde aan haar oor, toen in haar hals, zuigend en bijtend. Ze knarsetandde, weigerde hem te laten merken dat hij haar opwond. Maar hij gaf haar geen respijt, geen tijd haar zelfbeheersing te herwinnen. Het enige wat ze voelde was de muziek, de duizeligmakende lichtjes en intense duisternis, haar gretigheid, en hem; verder niets.

Zijn erectie drukte tegen haar buik en ze wreef haar heupen erlangs. Nog niet, zei ze tegen zichzelf, niet vanavond. Je zult op mijn wijsje moeten dansen, jongen. Je hebt Oliver verontrust, en ik wil weten wat dit allemaal te betekenen heeft.

Bijna net zo vernuftig als zij schoof hij zijn hand tussen hun lichamen en trok haar rok omhoog. Hij omvatte haar kut, scheidde met een vinger haar bloemblaadjes, vond haar harde knop en wreef hem tot ze vochtig was. Hij ontblootte hem, zijn duim duwde het lurex naar een kant, en zijn vinger streek haar sap over de parelvormige knop, waarna er rillingen door haar hele lichaam flitsten.

De menigte om hen heen had kennelijk niet in de gaten wat hij deed, verblind door de knipperlichten, in beslag genomen door hun eigen amusement. Jack hield niet op, streekte haar stevig en bracht haar snel tot een climax.

‘Jezus Christus!’ mompelde ze.

Iemand tikte op Jacks schouder. Hij draaide zich half om, maar hield zijn vinger nog steeds tussen haar plooiën. Flyte keek op en herkende een van haar cliënten van de Harlequin Gallery.

‘Hallo, Flyte,’ zei hij. Hij was een lange man, die nog groter leek door zijn kostuum van de gebochelde. ‘Mag ik de volgende dans?’

Ze maakte zich los van Jack. ‘Ik zie je straks weer,’ zei ze ademloos tegen hem, en gleed in Quasimodo’s hete, zweterige omhelzing.

Jack boog zijn hoofd opzij, zijn gezicht vervormd door de ronddraaiende kleuren. ‘Vast wel. Ik blijf voorlopig nog een poosje in de buurt.’

De muziek was oorverdovend, maar zelfs door de herrie heen hoorde ze een toon in Jacks stem die haar kippenvel bezorgde.

Het was twee uur ’s morgens, en Kim lag in bed te doezelen. Lelievormige tinnen lampjes verspreidden een gedimd licht. De lakens waren koel en geurig, de kussens afgezet met kant. Het was alsof ze in het hart van een bloem lag, het hoofd- en voeten-eind versierd met gestileerde bladeren en stelen.

Kim deelde Olivers liefde voor art nouveau, zo vrouwelijk in essentie, omdat deze stijl vruchtbaarheid en groei en leven uitdrukte. Ze waren in de wolken geweest toen ze dit huis vonden, vol met zulke prachtige kunststukken. Behalve het verwarmingsstelsel was er sinds 1890 niet veel veranderd. Deze waardevolle stukken hadden de prijs natuurlijk gigantisch opgevoerd, maar Oliver kon het zich permitteren.

Ze doezelde, maar ergens in haar achterhoofd bleef er iets knagen; de verontrustende bewering van Jack Loring. Ze had het nog niet erg diepgaand met Oliver besproken, en dit leek ook niet het juiste moment.

Hij was klaarwakker, opgefokt. Hij had geen drugs nodig om het gevoel te krijgen te vliegen. Het enige wat hij nodig had was een stimulerend gesprek, de uitwisseling van ideeën, het gezelschap van intelligente mensen en de adrenalinegolf die hij kreeg

als hij zich vermaakte. Hij was niet echt een feestbeest, maar hij vond het heerlijk gastheer te spelen, en ervoer te zorgen dat zijn gasten van hun bezoek genoten.

Hij kon zich niet ontspannen toen de laatste van hen waren weggegaan, hoewel er een paar waren – onder wie Flyte – die hadden besloten te blijven. De nieuwe regels voor rijden onder invloed hadden bijna elke informele bijeenkomst in een logeerpartij veranderd.

‘Ik hou van dit soort feesten thuis,’ verkondigde hij, terwijl hij met een handdoek om zijn heupen geknoopt uit de aangrenzende badkamer kwam. ‘Zo moet het zijn geweest toen dit huis werd gebouwd: weekendfeesten, mensen die in hun rijtuigen uit de stad kwamen rijden, of in die schitterende eerste auto’s. Handige koperen naamplaatjes op slaapkamerdeuren, zodat iedereen wist waar iedereen sliep. Ongelooflijk ondeugend, maar zeer discreet. Geen seksschandalen op de voorpagina’s. Ik wou dat ik in die tijd had geleefd.’

‘Dan was je misschien omgekomen in de Boerenoorlog,’ merkte Kim op.

‘Klopt. Je bent altijd zo verstandig,’ zei hij, waarna hij zijn handdoek liet vallen en naar het bed liep, waarbij zijn erectie op en neer wipte. Ze wilde hem binnen in zich voelen.

‘Ik dacht dat jij de verstandige was,’ plaagde ze, en zag dat zijn erectie groter werd. Hij was lang en dik, met daaronder de bungelende, zware ballen, de ene iets lager dan de andere.

Ze gloeide van tevredenheid. Het feest was geslaagd geweest. Nu had ze behoefte aan rust, hoewel het zondag was en ze geen reden had om voor twaalf uur op te staan.

Ze had ook gedoucht – kortstondig – en haar huid voelde zacht aan onder haar handen. Toen ze met haar vingers door haar schaamhaar kamde, geurden ze daarna naar zeep en een zweem van haar eigen geur. Ze was klaar voor Oliver.

‘Jammie.’ Hij snoof waardierend haar geur op, sloeg het dekbed terug en klom naast haar in bed. ‘Er gaat niets boven de geur van een vrouw in je bed.’

‘Elke vrouw?’ vroeg ze, zich tegen hem aan nestelend toen hij haar hoofd tegen zijn schouder drukte.

‘Hou op met vissen. Niet elke vrouw. Jij, lieveling.’

‘Maar je hebt andere vrouwen gehad. Waarom praat je nooit over hen?’

‘Ik weet zeker dat je geen details wilt horen over mijn onverkwalijkte verleden,’ antwoordde hij grinnikend. Een hand omvatte haar borst, zijn duim draaide over de verharde tepel.

‘Wel waar. Ik wil alles horen,’ zei ze gretig, en sloot haar hand stevig rond zijn pik, waarna ze op en neer begon te wrijven tot de voorhuid van de gezwollen top schoof. ‘Vertel me over je eerste keer.’

‘Wil je weten wanneer ik mijn maagdelijkheid verloor?’ Zijn stem was zacht, zijn streling over haar tepel zond felle pijltjes naar de zwellende huidplooien rond haar spleet. Zijn pik stootte in haar vuist. ‘Goeie God, ik geloof dat ik het me niet meer kan herinneren. Het is zo lang geleden.’

‘Natuurlijk wel. Iedereen kan zich de eerste keer herinneren. Vertel nou. Alsjeblieft. Ik vind het heerlijk als je me verhaaltjes vertelt.’

‘Goed dan, als je erop staat. Nou, ik was achttien; laat om mijn maagdelijkheid te verliezen, maar ik had hier en daar wat gestoeid.’

‘Ga door,’ fluisterde ze, en schoof langs zijn lichaam naar beneden, haar lippen volgden over zijn borst, draalden bij de rondjes van zijn tepels, omcirkelden zijn navel, tot ze haar neus in het stugge bruine haar duwde dat zijn onderbuik bedekte.

Zijn naakte dijen waren warm tegen haar borsten, zijn pik een gladde staaf die langs haar wang streek. Ze draaide haar hoofd en liet haar tong langs de volle lengte glijden, alsof ze aan een ijsje likte. Hij smaakte beter dan een ijsje, vooral toen ze de top bereikte en haar tongpunt in het oog ervan duwde en een druppel voorvocht opzoog.

‘O, schat, ik geloof dat ik dood ben en naar de hemel ben gegaan,’ mompelde hij, zijn vingers in haar haren geklemd om haar hoofd tegen zich aan te houden.

Ze trok haar lippen lang genoeg van zijn pik af om haar vraag te stellen. ‘Het verhaal.’

‘Hoe kan ik me verdomme concentreren terwijl jij dat doet?’ kreunde hij. ‘Nee, niet ophouden. Ik zal mijn best doen. Ik logeerde met vrienden in New Orleans, en was in mijn eentje naar het French Quarter gegaan. Het was een hete nacht en Royal Street was drukbevolkt. Ze vierden carnaval, en er waren versierde wagens en jazzbands, kralenkettingen en bloemen werden van de balkons gegooid, en er hing een heerlijke geur van Cajuneten. Ze weten daar in het Zuiden beslist wat feestvieren is.’

Buiten een bar stond een groepje hoeren. Muziek schalde vanuit de open deur. Twee waren blank met blond haar, rokjes zo kort dat ik hun schaamlippen kon zien, en grote tieten die onder hun T-shirt spanden. Er was ook een creoolse in een spijkerbroek die zo strak rond haar kruis zat dat de zoom tussen haar spleet verdween. Ze was broodmager, en haar kleine borsten werden door een knalrode beha ondersteund. Haar tepels staken boven de cups uit.

Ik had zo'n stijve dat ik nauwelijk kon lopen. Ik was gewend me af te trekken – in feite kon ik er niet buiten – en ik had thuis wel aan meisjes gefrunnikt, maar ik vatte mijn studie op Oxford serieus op, en verdeed mijn tijd niet met zuipen en neuken zoals de andere eerstejaars. Maar die avond in New Orleans herinnerde ik me de geur die aan mijn vingers was blijven hangen toen ik met een van de barmeisjes had gerommeld, ergens in een steeg achter de pub, toen ik haar kutje had mogen betasten. Die vrouwen leken die geur over te brengen.'

'Ik kan niet geloven dat je niet altijd ervaren bent geweest,' verzuchtte Kim, op het moment dat Oliver een vinger tussen haar benen stak, haar sap opnam en hem toen naar zijn neus hief.

'Dat is vleierend, liefje, maar nee, ik was een verlegen jongen, en zij opende mijn ogen voor genot.'

'Was het de creoolse? Ik ben jaloers. Ik had het moeten zijn,' klaagde Kim, haar hand heffend om in zijn tepels te knijpen.

'Wat een typisch vrouwelijke logica,' plaagde hij, zachtjes aan haar schaamhaar trekkend. 'Heb ik gemopperd omdat je geen maagdelijke bruid was?'

'Ik had het bij wijze van spreken kunnen zijn. Sam en Jerry waren niet bepaald geweldig in bed.'

'Ik geloof niet dat ik herinnerd wil worden aan je vorige minnaars,' zei hij gepikeerd. 'In tegenstelling tot jou heb ik de behoefte niet de smerige details te horen.'

'Het is opwindend. Echt,' fluisterde ze, en spreidde haar benen om zijn vinger in haar glibberige ingang te laten dringen.

'Het meisje was exotisch, haar roodgeverfde haar hing in krullen over haar rug, en haar olijfkleurige huid was zacht als fluweel. Ik stapte nerveus op haar af, en haar vriendinnen lachten. Ze scholden me uit: "Mooie knul, lekkertje." Hun spottende opmerkingen maakten me nog stijver. Ik wist niet wat ik moest doen. Ik had nooit iets met hoeren te maken gehad en ik was bang een

ziekte op te lopen. Maar ze keken naar de pijnlijk kloppende bult in mijn broek, en het meisje dat ik wilde, haalde haar schouders op en kwam dichterbij me toe.

“Wil je een wip?” vroeg ze, en greep mijn hand, die ze tegen haar borst drukte.

Ik kon geen woord zeggen. Mijn hart bonkte als een gek tegen mijn ribben, mijn pik klopte pijnlijk, en elke beweging die ik maakte, dreigde me over de rand te duwen en klaar te laten komen in mijn broek.

Ik herinner me dat ze een beetje achteroverleunde, en me met haar donkere ogen gevangen hield, en zei: “Wat is er, knul? Heb je een raket die wacht om afgeschoten te worden? Wil je met me meegaan?”

“Ja, alsjeblieft,” hakkelde ik.

“Heb je geld? Ik doe mijn kunstjes niet voor noppes,” zei ze, en zelfs haar grofheid was opwindend.

Van dichterbij zag ik dat ze niet veel ouder was dan ik, maar ze was wijs op een manier die ik nooit zou zijn. Mijn ontzag voor haar en mijn wilde verlangen namen toe terwijl ze met haar vingers over mijn gezicht streelde, mijn oor kietelde, terwijl haar tongpunt over haar volle, rode lippen gleed.

Mijn vrienden hadden me gewaarschuwd niet veel geld mee te nemen, maar ik had ongeveer twintig dollar bij me. Zou dat genoeg zijn om de gunsten van die verleidelijke godin te kopen? Ik had geen idee van de tarieven die je voor de diensten van een hoer moest betalen.’

‘Ik vraag me af hoe het is om voor seks te betalen,’ zei Kim, en duwde Oliver op zijn rug. Ze spreidde haar dijbenen en plantte ze aan weerskanten van hem, waarna ze haar mond over zijn omhoog wijzende pik schoof.

Ze voelde zich wellustig, haar borsten en klit tintelden toen ze zich verbeeldde dat ze het creoolse meisje was. ‘Het moet geweldig zijn zo’n macht over mannen te hebben, ze op te winden, te plagen, ze zo op te fokken dat ze een fortuin betalen om zich van hun kwak af te laten helpen.’ Ze was verbaasd over haar eigen grofheid, maar genoot ervan.

‘Ik kan je niet vertellen hoe zij zich voelde,’ zei hij, bijna snorrend van genot terwijl ze de rand van zijn voorhuid met haar tong streelde. ‘Ze scheen het niet vernederend te vinden; ze genoot van haar dominantie. Het enige wat ik wist, was dat ik haar moest

hebben. Ik werd helemaal dol door haar geur, de hitte en mijn kloppende pik. Als ze me had geweigerd, dan had ik me staande voor hen moeten ontbloten en masturberen.'

Kim maakte haar lippen van hem los. 'Maar ze weigerde je niet.'

'O, nee. Ze nam me mee een donkere steeg in en vervolgens door een hek dat naar een tuin leidde. Hij was bestraat en vol wijnstruiken en bloemen, en de geur was overweldigend. Ik kon het lawaai van het carnaval dichtbij horen, maar ik kon alleen maar aan de spanning in mijn ballen denken. We gingen via een ijzeren trap naar een balkon, en een deur door. Het interieur was vaag verlicht, een van die vervallen, voorheen prachtige kamers die typerend zijn voor het Quarter.'

'En toen? Vertel me wat er vervolgens gebeurde,' smeekte ze, en sloot haar handen rond zijn gezwollen penis, schoof haar vingers langs de gehele lengte. Ze ging lager en voelde zijn ballen samentrekken.

Hij schoof zijn hand tussen haar benen, scheidde haar gezwollen lippen en wreef heen en weer over de rozenrode knop. Hij begon weer te praten, en ondanks de gelijkmatige toon van zijn stem wist Kim dat haar opwindings de zijne verhoogde.

'Ze was een aardige meid, en ze behandelde me vriendelijk. Ik stond daar maar, en ze gespte mijn riem los en trok de rits naar beneden. Mijn pik sprong als een bezetene naar buiten. Ik greep haar en wilde diep in haar hete lichaam dringen.

"Wacht," zei ze, en ik kwam bijna klaar toen ze een condoom over mijn lul schoof.

Ik probeerde haar te kussen, en toen hoorde ik dat hoeren hun cliënten niet kussen. Ze zei dat een kus te persoonlijk was, en dat ze die reserveerde voor minnaars of vrienden of kinderen.

Ze kleepte zich voor me uit, langzaam, maakte haar beha los en liet hem van haar borsten glijden. Haar tepels waren fors en donker, omkranst door grote bruine cirkels. Daarna trok ze haar jeans naar beneden, en tussen haar benen had ze een bos zwart haar die haar spleet bijna verborg. Ik rook haar zweet en haar kut, warm en sensueel, in tegenstelling tot haar goedkope parfum.

Ze schopte haar schoenen uit, stapte uit haar jeans en ging toen achterover op het rommelige bed liggen. Haar oogleden waren geloken, haar lichaam uitgestrekt met een natuurlijke gra-

tie. In al mijn verwildering herinner ik me dat ik wilde dat ik een schilder was, in staat om dat moment op het linnen vast te leggen.'

Kim deed haar ogen dicht, visualiseerde de duistere kamer, het bed, de naakte hoer en de jonge Oliver, verlangend, hunkerend, zijn fiere pik een ding dat bijna niet van hemzelf was.

'Vertel me wat je voelde toen je je pik in haar stak,' zei ze, hem vasthoudend en strelend.

'Ik kon me absoluut niet meer inhouden. Zodra ze me tussen haar benen had, en mijn lul bij haar gat, was het al bijna voorbij. Ik geloof dat ze me naar binnen voerde. Het is nogal vaag, en ik ben bang dat het niet lang duurde. Een paar stoten en ik kwam heftig klaar in het condoom.'

'Zoals nu,' mompelde ze, en ademde op zijn pik, zoog hem in haar mond. Hij zwol, vulde haar, en duwde tegen de achterwand van haar keel.

Hij snakke naar adem, en trok haar dichter tegen zich aan, zijn heupen duwden omhoog tegen haar aan. Ze hield hem stevig met een hand aan de basis vast, de andere hand streelde zijn gespannen ballen, en haar tong cirkelde rond zijn eikel. Zijn ballen trokken samen, zijn staaf verstijfde nog iets meer, en hij begon klaar te komen, overspoelde haar met zijn geurige zaad. Hij spoot één, twee, drie keer, en stootte in haar mond voor hij zijn penis terugtrok, op de matras plofte en een zucht van intense verlichting slaakte.

'Lieve!ing,' zei hij, volkomen ontspannen. 'Geef me een ogenblik, nou, liever een halfuurtje, en we doen het nog een keer. Jij bent niet klaargekomen en dat is lomp van me. Ik haat mannen die in bed slechtgemanierd zijn.'

'Dat geeft niet,' zei ze, wetend dat Oliver niet naast haar in slaap zou vallen, snurken, zoals minder attente minnaars vaak deden. Hij zou ervoor zorgen dat ze werd bevredigd. Ze kon het spelletje nog een beetje rekken.

'Heb je haar betaald, Oliver?' vroeg ze, terwijl ze zijn sap van haar lippen en kin veegde.

'Alles wat ik had. Twintig dollar.' Hij keek verbaasd op.

'Wil je mij betalen?'

'Als je dat wilt. Hoeveel vraag je?' Hij deed met haar mee, stapte in haar fantasie.

Ze deed net of ze erover nadacht, en zei toen: 'Hoeveel heb je bij je?'

Oliver reikte naar zijn portefeuille op het nachtkastje. ‘Tien pond voor afzuigen?’ bood hij aan.

‘Dat is goed,’ zei ze, en voelde zich een beetje dwaas.

‘Dat klopt wel zo ongeveer.’

‘Hoe weet je dat?’

‘Ik weet het niet, ik raad ernaar.’

Ze gaf het op. Het leek niet natuurlijk om met haar eigen man te onderhandelen. ‘O, Oliver,’ zei ze. ‘Je weet toch wel dat ik van je hou?’

‘Natuurlijk weet ik dat.’

‘En hou jij van mij?’

‘Natuurlijk.’ Hij woelde door haar haren.

‘Waarom hou je het met mij uit?’

‘Ik heb je net verteld waarom.’

‘Wat gaan we met hem doen?’ vroeg ze, met haar nagel patronen trekkend door zijn fijne borsthaartjes.

‘Met wie?’ Oliver klonk slaperig.

‘Jack Loring.’

Zijn arm schoof om haar heen. ‘Maak je geen zorgen. Ik zal het uitzoeken.’

‘Denk je dat hij echt mijn broer is?’

‘Het zou heel goed kunnen. Je wist het niet, lieveling, maar je ouwe heer heeft nogal wat rondgescharreld.’

Het sneed als een mes door haar heen. Verdomme, dacht ze, dit zal nog tijden pijn blijven doen.

Rekening houdend met haar gekwetste gevoelens, suste en streefde Oliver haar, speelde met de vochtige warmte van haar kutje, zoog aan haar tepels, maakte dat ze alles vergat in de dwingende behoefte haar eigen climax te bereiken. Ze kwam klaar, slaakte een enkele, scherpe kreet, haar lichaam overweldigd door heftig genot.

Naderhand lag ze in zijn armen genesteld, haar vingers in zijn haren, veilig in die warme intimiteit die ze het beste deel van haar huwelijk vond. Maar zelfs terwijl ze hem slaperig en liefdevol streefde, dacht ze aan Jack, speculeerde ze over deze man die zo onverwacht in haar leven was gekomen.

Hoofdstuk 2

Drie uur 's morgens. Lichten brandden in de verlaten Londense straten, weerspiegelden in plassen. Het was koud en stil. Jack bereikte Bloomsbury en draaide zijn auto de parkeerplaats op van het Byron Hotel.

Elders waren de clubs nog vol leven, en hij overwoog erheen te gaan, maar nee: Oliver had hem voor de thee op Glen House uitgenodigd. 'Echte Engelse thee op zondag om vier uur precies. Earl Grey en muffins, komkommersandwiches en scones,' had hij gezegd, op zo'n irritant vaderlijke toon.

Je hebt erom gevraagd, ouwe jongen! dacht Jack sardonisch, en rende de treden op naar de ingang van het Byron.

Er stond een manager achter de balie. 'Kan ik iets voor u doen, sir?'

'Stuur een pot koffie naar mijn kamer, gloeiend heet en zwart,' zei Jack, terwijl hij zijn sleutel van de mahoniehouten balie pakte.

'Ja, sir,' antwoordde de manager, en riep vervolgens een witgejaste jongeman in de foyer aan. 'Koffie voor kamer 30, Andy.'

'Ja, Mr. Baird,' zei Andy, met een blik op Jack.

Hij is ongeveer negentien jaar, dacht Jack. Ik zag hem al toen ik incheckte. Klein en donker, mooi lichaam, lekker kontje, waarschijnlijk van Griekse afkomst. Hij heeft slaapkamerogen en die onmiskenbare seksuele uitstraling die maakt dat vrouwen een nat slipje krijgen, en een bepaald soort mannen ook. Hij weet ongetwijfeld waar zijn pik voor dient.

Jack knikte, en liep naar de lift. Het Byron deed hem denken aan het hotel van zijn moeder, dat uit de laatste helft van de achttiende eeuw dateerde. Er waren veel overeenkomsten: ruime kamers met hoge plafonds; rode, fluwelen gordijnen; kristallen